

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 20Cb/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113200538
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4113200538.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Renátou Šiškovou v spore žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza, so sídlom Žilina, J. Kalinčiaka č. 1, IČO: 42063043, zastúpeného v konaní advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Kucek & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mickiewiczova č. 9, IČO: 36865192, proti žalovanému: IMA INVEST, s.r.o., so sídlom Zlaté Moravce, Hviezdoslavova č. 41, IČO: 36520349, zastúpeného v konaní advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária René Hudzovič, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova trieda č. 49, IČO: 36860697, o zaplatenie 34.560,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 34.560,- eur odo dňa 08.08.2012 do zaplatenia, z a s t a v u j e.

II. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 09.10.2015, podaného na Okresnom súde Nitra dňa 09.10.2015, z a m i e t a .

III. Súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou podanou dňa 09.01.2013 domáhal zaplatenia sumy 34.560,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi sporovými stranami bola dňa 01.06.2009 uzatvorená nájomná zmluva, na základe ktorej žalobca prenechal žalovanému dna užívanie a hospodárenie nehnuteľnosti v katastrálnom území Obyce, Volkovce a Opatovce. Dňa 27.07.2009 bol medzi stranami uzatvorený Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve a na základe tohto dodatku nechal žalobca predmet nájmu žalovanému na vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov parcelné číslo 956/4 a 956/5 v katastrálnom území obce Opatovce. Žalovaný podľa žalobcu v článku II od 5 dodatku č. 1 súhlasil s tým, že žalobcovi v prípade využitiam pozemkov na dobývanie nevyhradených nerastov vznikne nárok na odplatu. Žalovaný v uvedenom území vykonával ťažbu, pričom výška odplaty bola stanovená dohodou na sumu 0,40 eur za tonu bez DOH. Žalovaný v roku 2010 vyťažil 292.500 ton, za čo vznikol žalobcovi nárok na odplatu vo výške 117.000,- eur, ktoré žalobca vyfakturoval faktúrou č. OF110024, ktorú žalovaný uhradil v celej výške. V roku 2011 žalovaný vyťažil celkovo 72.000 ton. Nakoľko medzi stranami nedošlo k inej dohode o odplate za vyťažený kameň, vyúčtoval žalobca žalovanému faktúrou č. 20120024 sumu 24.560,- eur. Žalovaný predmetnú faktúru v lehote splatnosti neuhradil a túto listom zo dňa 30.07.2012 vrátil žalobcovi s tým, že spochybnil výšku odplaty za 1 tonu vyťaženého kameňa a dal nový návrh 0,20 eur za tonu kameňa. Keďže medzi stranami nebola iná dohoda o výške odplaty za rok 2011, bola podľa žalobcu dohodnutá odplata vo výške 0,40 eur za tonu kameňa, ktorú si žalobca uplatnil v tomto spore spolu s príslušenstvom.

2/ Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

3/ Okresný súd Nitra vo veci samej rozhodol platobným rozkazom č. k. 23Rob/7/2013 - 33 zo dňa 26.02.2013. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto bol uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 23Rob/7/2013 - 36 zo dňa 05.04.2013 zrušený v zmysle § 173 Občianskeho súdneho poriadku.

4/ Žaloba bola spolu s prílohami a poučením žalovanému doručená dňa 18.06.2013 do vlastných rúk.

5/ Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril dňa 17.07.2013 (čl. 43) a uviedol, že Dodatkom č. 1 k nájomnej zmluve došlo k zmene účelu nájmu bez zmeny výšky nájomného. Podľa žalovaného strany nemali úmysel zmeniť výšku nájomného. Výška odplaty za vyťažený kameň nebola medzi stranami dojednaná. Nie je pravdou, čo tvrdí žalobca, že medzi stranami bola dojednaná odmena 0,40 eur za tonu vyťaženého kameňa. Táto odmena ale bola medzi stranami dohodnutá len za kameň, ktorý už bol vyťažený a bol na haldách, teda za tzv. Fabišov kameň. Išlo o objem kameňa cca 150.000 ton, pôvodne vyťažený rodinou Fabišových. V maile, ktorý zaslala p. Tomanová žalobcovi, je nesprávne uvedené, že má dôjsť k fakturovaniu odplaty za vyťažený kameň, p. Tomanová nemala informácie o odplate za kameň, nebola kompetentná dojednávať odplatu a v období písania mailu bol štatutár žalovaného v zahraničí. Nájomnú zmluvu č. 1/2009 je možné meniť len písomne, k čomu zaslaním mailu nedošlo. Zaslanie mailu nie je platnou zmenou nájomnej zmluvy. Za Fabišov kameň, teda za už vyťažený kameň bola dohodnutá odmena vo výške 0,40 eur bez DPH za tonu. Za ešte nevyťažený kameň, bola ponúknutá odmena vo výške 0,20 eur, avšak k podpísaniu dodatku, ktorým by bola takáto odmena dohodnutá, nedošlo a teda neexistuje žiadna iná dohoda medzi stranami ako tá upravená v Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve. Podľa žalovaného tak neexistoval žiaden právny titul na vystavenie faktúry za kameň vyťažený v roku 2010, a ani v roku 2011. Úhradou faktúry za kameň vyťažený v roku 2010 sa žalobca bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného. Zároveň žalovaný uviedol, že žalobca si uplatňuje v žalobe nárok na úrok z omeškania vo vyššej výške, ako je zákonom prípustná výška úroku z omeškania.

6/ Žalobca sa dňa 07.04.2014 písomne vyjadril (čl. 59) a uviedol, že celý obsah vyjadrenia žalovaného je založený na nepravdách a polopravdách tak, aby ich výsledok vyznieval v prospech žalovaného. Dodatok č. 1 bol uzavretý, lebo žalovaný mal záujem rozšíriť účel nájmu a tento dodatok potreboval preto, aby si mohol vybaviť povolenia pre dobývanie nerastov s tým, že výška odplaty bude dohodnutá neskôršie. Následne bol dohodnutý mechanizmus, že žalovaný oznámi žalobcovi množstvo vyťaženého kameňa a žalobca na základe toho vyhotoví faktúru. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil mail od p. Tomanovej, ktorá žalobcovi oznámila množstva vyťaženého kameňa. Nie je pravdou, čo tvrdí žalovaný, že odmena bola dohodnutá len za vyťažený kameň, tzv. Fabišov kameň v objeme cca 150.000 ton. Je pravdou, že žalovaný sa pokúsil znížiť odmenu za vyťažený kameň na sumu 0,20 eur bez DPH za tonu a zaslal v tomto smere žalobcovi Dodatok č. 2 k nájomnej zmluve, s týmto však žalobca nesúhlasil a trvá naďalej na odmene vo výške 0,40 eur bez DPH za tonu.

7/ Žalovaný dňa 09.10.2015 (čl. 86) podal návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodnil tým, že v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cb/43/2013, pričom v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 bolo vykonané už rozsiahle dokazovanie a toto sa nachádza krátko pred rozhodnutím vo veci samej. Otázka, ktorá podľa žalovaného bola riešená v konaní sp. zn. 25C/233/2013, má riešiť to, či žalovaná spoločnosť bola povinná žalobcovi osobitne nad rámec dohodnutého nájomného platiť odplatu za vyťažený kameň - za vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov v zmysle čl. II bod 5 Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve. Prerušenie konania žalovaný požadoval s ohľadom na § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/233/2013.

8/ Žalobca sa k návrhu na prerušenie konania vyjadril dňa 30.08.2015 (čl. 120) tak, že s týmto nesúhlasil, nakoľko podľa žalobcu je výlučne v kompetencii zákonného sudcu, aby v rámci svojho konania posúdil prejudiciálnu otázku platnosti/ neplatnosti odstúpenia od nájomnej zmluvy. Závaznosť otázky, ktorú si sudca v konaní sp. zn. 25C/233/2013 vyrieši ako prejudiciálnu otázku, nemôže mať účinky právoplatne rozhodnutej veci. Preto podľa žalobcu neexistuje dôvod na prerušenie konania

vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20Cb/43/2013. Konanie o vypratanie nehnuteľnosti vedené pod sp. zn. 25C/233/2013 nie je relevantné pre konanie vedené pod sp. zn. 20Cb/43/2013. Žalobca žiadal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým súd zamietne návrh žalovaného na prerušenie konania.

9/ Žalovaný dňa 15.02.2017 podal písomný návrh na vykonanie dokazovania (čl. 139) a žiadal, aby súd pripojil spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013, v ktorom boli vykonané dôkazy za účelom vyriešenia prejudiciálnej otázky, či bola medzi stranami dohoda ohľadne odplaty za vyťažený kameň nad rámec dohodnutého nájomného. Písomným podaním doručeným súdu dňa 08.03.2017 (čl. 196) žalovaný opätovne žiadal pripojiť spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 a oboznámiť z neho rozsudok ako aj výpovede zástupcu žalobcu p. Q. a svedkov F., B., Q. ako aj list žalovaného a jeho vyjadrenie.

10/ Žalobca na pojednávaní dňa 16.03.2018 vzal v časti žalobu späť (čl. 462). Právny zástupca v tomto smere uviedol: V nadväznosti na podanie zo dňa 09.01.2018 meníme žalobu, petit tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 34.560,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 08.08.2012 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pokiaľ sa týka úroku z omeškania v rozdiely 0,75% ročne, v tejto časti berieme žalobu späť.

11/ Žalobca ďalej písomným podaním doručeným súdu dňa 13.03.2017 (čl. 198) uviedol, že je nesporné, že výška odplaty bola dohodnutá vo výške 0,40 eur za nevyťažený kameň, pričom je zrejmé z vyjadrenia žalovaného, že žalovaný namietal výšku odplaty, nie samotný nárok žalobcu na odplatu. Dojednanie čl. II bodu 5 dodatku č. 1 k nájomnej zmluve považoval žalobca za záruku budúcej dohody o konkrétnej výške odplaty za vyťažený kameň, preto dodatok č. 1 žalobca podpísal. Žalobca má za to, že bolo vôľou žalobcu za vyťažený kameň získať odplatu. Žalobca má podozrenie, že žalovaný ho uviedol do omylu, keď v dodatku č. 1 dohodli odplatu, no v skutočnosti žalovaný nemal v úmysle nikdy odplatu za vyťažený kameň nad rámec dohodnutého nájomného žalobcovi zaplatiť a dohodu o odplate si vykladá ako dohodu o administratívnych poplatkoch. Čo sa týka ceny určenej Euroviou, k tejto žalobca uviedol, že im bolo jedno, či sa jedná o kameň na haldách alebo o kameň, ktorý sa musel ťažiť. Žalobca sa ďalej vyjadruje k jednotlivým vykonaným dôkazom, a to aj v rámci konania Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013. Zároveň žalobca v tomto písomnom podaní podrobne uvádza jednotlivé listinné dôkazy, na ktoré poukazuje a v závere podania uvádza návrh na vykonanie výsluchov žalovaného p. O. a svedkov - H., F., Q. a V..

12/ Žalovaný sa v písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.04.2017 (čl. 222) vyjadruje k jednotlivým vykonaným dôkazom, a to jednak v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 20Cb/43/2013 a jednak vykonaným v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013. Zároveň sa vyjadruje k podaniu žalobcu z čl. 198. Žalovaný zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach a prednesoch s tým, že z doposiaľ vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že ťažba nevyhradeného nerastu je zahrnutá v cene nájomného dohodnutého v nájomnej zmluve a tento záver podľa žalovaného prijali aj Krajský súd v Nitre a Generálny prokurátor SR. Podaním zo dňa 23.11.2017 (čl. 262) žalovaný doplnil návrh na vykonanie dokazovanie oboznámením rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394 zo dňa 27.07.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Nitr č. k. 25C/233/2013 - 1293 zo dňa 03.12.2015.

13/ Žalobca sa ďalej písomne vyjadril a vyjadrenie súdu predložil dňa 05.12.2017 (čl. 281) a v tomto uviedol, že v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 nebola predmetom konania otázka dôležitá pre toto konanie, ale v uvedenom konaní sp. zn. 25C/233/2013 bola riešená len ako prejudiciálna otázka, a teda ak nie je súčasťou výroku, nemôže byť pre súd v konaní sp. zn. 20Cb/43/2013 záväzná. Preto žalobca požadoval, aby súd navrhovaný dôkaz (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394 nevykonával.

14/ Žalovaný sa písomne vyjadril dňa 13.12.2017 (čl. 301) a uviedol, že vyjadrenie žalobcu s návrhom na odmietnutie dôkazu (rozhodnutia Krajského súdu v Nitre) považuje za účelové a v tomto smere poukázal aj na rozhodovacia prax súdov a ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15/ Žalobca podal dňa 17.01.2018 písomné podanie (čl. 327), v ktorom modifikoval svoj nárok, keď žalobca má za to, že ak by sa stotožnil s tým, že dohoda o odplate nebola uzavretá, tak sa

žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, teda žalobca by svoj nárok vyhodnotil ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia. Potom by žalobca žiadal vydať rozsudok, že žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi vo výške 34.560,- eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne z sumy 34.560,- eur odo dňa 08.08.2012. Žalobca sa v tomto podaní zároveň vyjadruje k otázke viazanosti rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394, keď podľa žalobcu sa nejedná o prekážku rozhodnutej veci a súd nie je týmto rozhodnutím viazaný čo do otázky existencie/ neexistencie dohody o odplate za kameň. Žalobca sa v tomto podaní zároveň venuje tomu, čo je možné užívať ako predmet nájmu a akým spôsobom a či vôbec ťažba kameňa môže byť zahrnutá pod nájomný vzťah, a teda pod nájomné. V neposlednom rade žalobca v tomto písomnom podaní uvádza skutočnosti, ktoré podľa žalobcu svedčia o tom, že bola uzavretá dohoda o odplate za kameň nad rámec nájomného.

16/ V písomnom podaní zo dňa 25.01.2018 (č. 349) sa žalovaný vyjadruje k tvrdeniam žalobcu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 17.01.2018 a poukazuje na skutočnosť, že podľa žalovaného sa žalobca snaží spor zneprehľadniť a zahmlieva celú vec predkladaním údajov, ktoré s vecou nesúvisia. Podľa žalovaného nie je náhoda, že súdy a iné štátne orgány v troch od seba nezávislých konaniach došli k identickému záveru, a síce, že cena kameňa je zahrnutá v nájmomnom podľa Nájomnej zmluvy a nijaká osobitná dohoda o cene za kameň nad rámec nájomného nejestvuje. Žalovaný sa ďalej vyjadril k teórii žalobcu o tom, že ťažba kameňa údajne nespadá pod režim nájomnej zmluvy, s čím sa žalovaný nestotožnil.

17/ Žalobca sa ďalej vyjadril aj dňa 05.02.2018 (čl. 407), kde sa vyjadruje k jednotlivým tvrdeniam žalovaného a hodnotí doposiaľ vykonané dokazovanie s tým, že žalobca zotrval na svojom tvrdení o existencii dohody za vyťažený kameň v sume 0,40 eur bez DPH za tonu kameňa s tým, že v prípade absencie takejto dohody by sa žalovaný bezdôvodne obohatil a žalobcovi by tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Za účelom preukázania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca dňa 12.03.2018 (čl. 428) predložil znalecký posudok č. 2/2018 znalca RNDr. A. A. ako dôkaz o výške obvyklej kúpnej ceny andezitu za vyťaženie z kameňolomu Bernát - A. vráta.

XX/ Na pojednávaní sa vyjadrili právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného a súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a výsluchom svedkov Q. F., E. Q., F. B. a T. K. a tiež oboznámením obsahu spisu, najmä žaloby s jej prílohami a ďalších listinných dôkazov ich prečítaním: Žaloba čl. 1-3, Plná moc čl. 4, Osvedčenie o registrácii DPH čl. 5, Nájomná zmluva č. 1/2009 čl. 6-18, Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 čl. 19-20, Identifikácia parciel čl. 21, Mailová správa čl. 22, Faktúra č. OF110024 čl. 23, Prevodný príkaz zo dňa 22.06.2012 čl. 24, Oznámenie čl. 25, Faktúra č. 20120024 čl. 26, Vrátenie faktúry č. 20120024 čl. 27, Platobný rozkaz čl. 33, Výpisy z OR SR čl. 35, 40, 53, 55, 83, Uznesenie o zrušení platobného rozkazu čl. 36, Vyjadrenie žalovaného k žalobe čl. 43-44, Plná moc čl. 45, Oznámenie čl. 46, Plná moc čl. 47, Odvolanie splnomocnenia čl. 48, Plná moc čl. 49, Vyjadrenie žalobcu s prílohami čl. 59-65, Oznámenia čl. 77, 78, Plná moc čl. 79, Návrh žalovaného na prerušenie konania čl. 86-87, Zápisnica z konania Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 čl. 90-95, Rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 25C/233/2013 - 1293 čl. 97-115, Potvrdenie o pridelení veci novému zákonnému sudcovi čl. 116, Vyjadrenie žalobcu k návrhu na prerušenie konania s prílohou čl. 120-125, Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania čl. 139, Doklady predložené žalovaným na pojednávaní čl. 153-195 (návrh dodatku č. 2, faktúra č. OF110024, mailová správa, prijatie podnetu OP NR, oznámenie OP NR, zápisnica o výsluchu svedka Baláža, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/10/2015-224, uznesenie GP SR, uznesenie KR PZ NR, vyjadrenie žalovaného do konania OS NR sp. zn. 25C/233/2013), Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania čl. 196, Vyjadrenie žalobcu a označenie dôkazov s prílohami čl. 198-220, Vyjadrenie žalovaného čl. 222-233, Lustrácia v Registri obyvateľov čl. 244, Uznesenie o preddavkoch na trovy dôkazu čl. 245, Doplnenie dôkazu - rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/124/2016-1394 čl. 263-272, Ospravedlnenie svedkyne K. s prílohami čl. 275-280, Vyjadrenie žalobcu čl. 281-283, Doklady predložené žalovaným na pojednávaní čl. 293-294 (žiadost' žalovaného, kópia doručky), Vyjadrenie žalovaného čl. 301-303, Ospravedlnenie žalovaného s prílohami čl. 305-321, Oznámenie o späťvzati žiadosti o odročenie pojednávania čl. 323, Ospravedlnenie svedkyne Tomanovej s prílohou čl. 324-325, Vyjadrenie žalobcu s prílohami čl. 327-347, Vyjadrenie žalovaného s prílohou čl. 349-376, Doklady predložené žalovaným na pojednávaní čl. 392-395 (zápisnica o výsluchu svedka F., dohoda o vydaní hnutelných vecí), Oznámenie žalovaného čl. 398, Oznámenie žalobcu čl. 399-406, Vyjadrenie žalobcu čl. 407-413, Nedoručená zásielka čl. 424, Vyjadrenie svedkyne K. čl. 425, Oznámenie o predložení znaleckého posudku čl. 428-431, (súd

neoboznamuje ako listinný dôkaz kópiu znaleckého posudku č. 2/2018 z čl. 432-450, keďže vykonanie tohto dôkazu žalobcu zamietol), Písomná svedecká výpoveď čl. 451-455, Uznesenie OR PZ Nitra zo dňa 01.03.2018 čl. 460.

19/ Právny zástupca žalobcu predniesol na pojednávaní žalobu a uviedol: V plnom rozsahu sa pridriavame podanej žaloby z 09.01.2013 a jej odôvodnenia s tým, že máme za to, že medzi stranami došlo k dohode o odpredaji kameňa v množstve a v cene, ktoré si odsúhlasili. Časom došlo k zmene postoja žalovaného k otázke odplaty a v množstve odobratého kameňa, toto sporné nie je, čo považujeme za snahu zmariť toto konanie a budeme predkladať dôkazy na preukázanie našich tvrdení. Oproti žalobe došlo k malej zmene, a to v časti úroku z omeškania, čo ako zmenu žaloby podáme v písomnej forme. Dovolím si tvrdiť, že žalovaný ustúpil zo svojich pôvodných tvrdení až do takej miery, že odplata ako nárok nie je legitímna a žalobca má nárok len na administratívny poplatok. Modifikácia jednotlivých tvrdení v rôznych konaniach, vrátane tohto konania, je len snahou vyhnúť sa plneniu. Sme presvedčení, že aj odpovede pani K. znamenajú zmenu postoja žalovaného, ktorá je účelová a tendenčná vo vzťahu k odplate za vyťažený kameň. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by pán F. vstupoval do formulácie údajov potrebných k fakturácii. Navyiac tie naše otázky ohľadne množstva kameňa a predpokladu množstva vyťaženia kameňa pán F. ani vedieť nemohol a aký je predpoklad množstva ťažby, mohla svedkyňa vedieť len od žalovaného.

20/ Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol: S podanou žalobou nesúhlasíme, pokiaľ ide o dôvody tak sa pridriavam písomného vyjadrenia zo dňa 17.07.2013. V liste „vrátenie faktúry“ je uvedené, okrem iného, že faktúra č. OF110024 mala byť vystavená výlučne len pre kameň získaný prečistením a zdrvením kameňa, ktorý bol vyťažený v minulosti po Fabišovcoch a týkal sa objemu 150.000 ton. Ďalej je v uvedenom liste obsiahnuté, že neexistuje žiadny právny titul, ktorý by Vás oprávňoval vystaviť citované faktúry v uvedenej výške odplaty na kamenivo získané klasickou banskou činnosťou. Žalovaný nebol povinný nad rámec ceny nájomného dohodnutého v nájomnej zmluve platiť žiadne ďalšie plnenia žalobcovi, a to ani za vyťažený kameň. Som toho názoru, že zo zákona č. 44/1988 Zb., ani zo zákona 51/1988 Zb. a ani z iného platného predpisu, ani z nájomnej zmluvy č. 1/2009 v znení jej dodatku č. 1 nevyplývala pre žalovaného povinnosť oznamovať prenajímateľovi - žalobcovi množstvo vyťaženého, alebo predaného kameňa a taktiež nevyplývala pre neho povinnosť platiť odplatu za banskou činnosťou získaný, teda za už vyťažený, alebo predaný kameň. Poukazujem na skutočnosť, že dodatkom č. 1 v citovanej nájomnej zmluve došlo len k zmene účelu nájmu, jeho rozšíreniu na vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, zmenil sa teda len účel nájmu, doplnenie ods. 4 do čl. 2 nájomnej zmluvy, avšak výška nájomného ani spôsob jeho úhrady sa citovaným dodatkom nezmenil. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci nájomnej zmluvy a jej dodatku č. 1 mali v úmysle zmeniť účel nájmu tak, aby nájomca mohol vykonávať dobývanie nevyhradených nerastov na prenajatých pozemkoch, ale nemali v záujme súčasne zmeniť výšku nájmu, teda mali za to, že nájomca bude za užívanie predmetu nájmu platiť nájomné v pôvodne dohodnutej a nezmenenej výške. Tento záver vyplýva i z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre. Krajský súd v Nitre prijal tento záver vo svojom uznesení zo dňa 30.01.2015 sp. zn. 6Co/10/2015-224, a to na strane 6 citovaného uznesenia. Mail, ktorý zaslala pani K. žalobcovi obsahoval údaje, o ktorých pani K. nemala vedomosť, pretože okrem iného vôbec nepoznala obsah dohody medzi účastníkmi konania ohľadne ceny tzv. G. kameňa na haldách a vôbec nepoznala ani predmet nájomnej zmluvy a tento mail najskôr odmietla napísať s odôvodnením, že pán O. je v zahraničí a napísala ho až na opakované výzvy, doslova na nátlak zo strany pána F..

Právny zástupca žalovaného sa na pojednávaní vyjadroval ďalej k jednotlivým dôkazom vykonaným v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013.

Právny zástupca žalovaného ďalej uviedol: Účastníci týmto dodatkom, pokiaľ ide o formuláciu „prenajímateľovi vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov“, mali na mysli to, že nájomca je povinný prenajímateľovi platiť odplatu, ktorú by musel prenajímateľ platiť štátu, či banskému úradu podľa dodatku citovaných právnych predpisov. Pre vysvetlenie je možné uviesť, že v čase podpisu tohto dodatku strany nemali vedomosť o tom, v akom rozsahu a v akej výške bude nutné platiť štátnym organizáciám poplatky za dobývanie nevyhradeného nerastu, keďže už len v súvislosti s administratívnou obstarávaním a povolením na dobývanie nevyhradených nerastov, je potrebné platiť štátnym organizáciám rozličné poplatky podľa osobitých zákonov a strany preniesli povinnosť takýchto platieb na nájomcu.

Pokiaľ ide o poplatky, a to v tom zmysle, že povinnosť platiť poplatky by bola podľa tvrdenia žalobcu zakotvená v právnych predpisoch a nemuselo by sa to uvádzať do dodatku, chcem uviesť, že v právnych predpisoch alternatívne buď je uvedená formulácia, že napr. poplatok sa platí za vydanie povolenia,

z ktorej formulácie nie je zrejmé, kto konkrétne ho má platiť, alebo mohla byť v právnych predpisoch zakotvená povinnosť platiť poplatky v danom konkrétnom prípade, napr. vo vzťahu k vlastníkovi prenajatých nehnuteľností, a preto účastníci do dodatku uviedli, keďže prenajíateľ nechcel znášať žiadne ďalšie poplatky, že tieto bude povinný uhradiť nájomca. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sa účastníci, alebo teda nájomca nemusel dohadovať o cene kameňa, ak by nevyplývala pre neho povinnosť platiť za vyťažený kameň, tak k tomu uvádzam, že už bolo mnohokrát uvedené a okrem iného i svedkom B. potvrdené, že prenajíateľ hrozil nájomcovi výpoveďou nájomnej zmluvy a ako sme už uviedli, nájomca práve pod touto hrozbou mal snahu uhrádzať vyššie finančné plnenia vo vzťahu k prenajíateľovi a tým spor urovnať, resp. vyhnúť sa hrozbe výpovede a bolo to v kontexte aj na vyjadrenie myslím, že pána F., o ktorom hovoril aj svedok B., a to v tom smere, že tento získal presvedčenie, že by mohli z prenájmu ziskávať viac a okrem toho s týmto súvisela aj skutočnosť, že pán F. sa vyjadroval ako aj ostatní predstavitelia I. diecézy sa vyjadrovali v určitom období tak, že im chýbajú finančné prostriedky a pán O. mal snahu v podstate im pomôcť, a preto tam boli vlastne z jeho strany návrhy ohľadom odplaty.

21/ Žalovaný D. O. na pojednávaní uviedol: Ja sa pridžmam vyjadrení môjho právneho zástupcu. Tak ako bolo povedané, pokiaľ ide o kameň, tak bola dohoda medzi mojou spoločnosťou a J. cirkvou Žilina, ale len pokiaľ ide o G. kameň, ktorý bol vydolovaný. Lom vznikol v roku 1935 a otvoril ho pán F. a pán U., následne došlo v roku 1939 k arizácii a arizoval ho pán G.. V 1955 roku ho odovzdal Československému priemyslu s tým, že kameň, ktorý vydoloval a pokračoval v dobíjaní, z tohto vznikali haldy, každá kocka bola kvázi odpad, ktorý sa však už v dnešnej dobe dal spracovať. V 1991 roku si pán Fabiš na tento kameň nárokoval. Vyťažených hald bolo asi 150.000 ton, čo moja spoločnosť odkúpila ako vydolovaný a vysekaný kameň. Tento som následne spracoval a odpredal. Čo sa týka ďalších činností, tak zmluvou 1/2009 sme si prenajali na výkon lesníckej činnosti a banskej ťažby jednotlivé nehnuteľnosti, pričom RKC robila súťaž, prešli sme cez dve kolá a mali sme projekty o lesníctve a dobývaní kameňa, ktoré sa im páčili. Zmluvu podpísal biskup monsignor U..

Žalovaný ďalej odpovedal na položené otázky. Žalovaný nebol povinný nad rámec nájomného dohodnutého zmluvou 1/2009 v zmysle jej dodatku č. 1 platiť iné platby. Povinný by bol len vtedy, keby štát spoplatnil prašnosť a znečistenie ovzdušia. Medzi spoločnosťou IMA INVEST a Rímskokatolíckou cirkvou nebola uzavretá dohoda ohľadne platenia kameňa. Na kameň, ktorý bol spracovaný, na to bola dohoda na 0,40 centov na tonu, ktorá bola prebratá od Eurovie ako nástrelová cena, teda odhadovaná a pri stretnutí, kde boli Q., B. a F., túto nástrelnú cenu poslal F. a M. to poslala žalovanému. Žalobca vystavil za tento kameň faktúru, avšak neoprávnene 117.000,- eur za 290.000 ton. Mal však vystaviť za 150.000 ton. Faktúra ako účtovný doklad je veľmi zmätočná, je to zvýšená cena nájomného a žalovaný povedal jasne, že je ochotný zaplatiť 150.000 ton. L. F. žalovanému napísal list, že ak túto faktúru nezaplatia, dajú im výpoveď. Nechceli sa doťahovať, preto zaplatili. Žalovaný teda pod nátlakom zaplatil viac, ako mal. Dohoda o cene nebola uzavretá, pri porade, kde boli aj Q., B. a F., sa táto cena nastrelila, M. si urobila rozpočet, avšak nemala záujem, teda bolo to povedané na určitej porade. Mailová adresa a@b.c je e-mailová adresa, ktorá bol v tom období adresou firmy D. D. a používala ju sekretárka p. O., ktorou bola p. K.. P. K. nemala vedomosť o tom, aké sú finančné vzťahy medzi žalovaným a žalobcom. V období január, február, marec v roku 2010 bol spracovaný a odpredaný kameň označený ako G., január sa začalo a kedy sa skončilo, žalovaný nevedel uviesť. To mal na starosti banský inžinier, ktorý však už zomrel. Žalovaný nevedel uviesť, či sa zúčastnil rokovania dňa 28.03.2012, možno, že bolo aj také rokovanie, stretnutí bolo viacej, napr. aj v apríli 2012 v I. F. aj inde. K dôvodu, prečo na stretnutí v roku 2012 (záznam z rokovania 1/2012) žiadal žalovaný zníženie ceny nájomného, žalovaný uviedol, že sa cirkev sťažovala, že majú málo peňazí a nakoľko tam mali zloženú kauciu 83.000,- eur, tak aby sa to aj vykompenzovalo. Tento list mali pripravený, malo sa dojednávať, či sa to dá kompenzovať, avšak len vo vzťahu do budúcnosti. Treba uviesť, že do dnešného dňa nebola uzavretá žiadna dohoda. List už bol pripravený a jednalo sa o to, že Eurovia predložila návrh ceny. List už bol pripravený a páni G. a Puškáč tam neboli. (na doplňujúcu otázku sudcu, kto nebol prítomný keďže v zázname je uvedený pán G. a nie G., žalovaný uviedol, že nevie presne meno, ale bol to zamestnanec žalobcu). Bola dohodnutá cena len za Fabišov odpadový kameň. Žalovaný nevedel uviesť, z akého dôvodu sa v tejto listine kameň neoznačuje ako Fabišov kameň, a to pre odstup času.

22/ Svedok Q. F. na pojednávaní uviedol: Vo vzťahu k navrhovateľovi som jeho zamestnancom, teda I. diecézy, a to od roku XXXX. Do roku 2016 som bol ekonómom a neskôr vikárom pre ekonomické veci. Vo vzťahu k žalovanému som bol kontaktnou osobou pre spoločnosť IMA INVEST. Toto konanie je nárokom na úhradu odplaty za kameň získaný z pozemkov diecézy. Do tohto vzťahu sme vstúpili na základe nájomnej zmluvy o hospodárení na lesných pozemkoch a neskôr boli tiež uzavreté zmluva o výkone

práv poľovníctva a tiež bol uzavretý dodatok č. 1. Treba uviesť, že obhospodarovanie lesa, výkon práv poľovníctva a ťažba kameňa sú tri rôzne veci. IMA INVEST nebola jediná, ktorá mala záujem o ťažbu kameňa a súhlasili sme s ťažbou kameňa za odplatu a mali sme za to, že náš vzťah je korektný, preto sme aj pristúpili k súhlasu s ťažbou kameňa. Toto konanie je za 72.000 ton kameňa z nášho pozemku, ktoré nám žalovaný oznámil na diecéze, teda bol nám oznámený objem kameňa a na základe dohodnutej ceny 0,40 eur za tonu sme vystavili faktúru, ktorú nám IMA odmieta zaplatiť, a preto sme pristúpili k tomuto konaniu. Spravujem farnosť, kde rovnako sú v nájme nehnuteľnosti za účelom dobývania nerastu a platí sa za nájom, aj za odvezený kameň.

Svedok ďalej odpovedal na položené otázky. Žalobca vyvodzoval odplatnosť na základe rokovaní a ponúknuť a dohodnutej odplaty. Svedok bol účastný rokovaní, a to aj rokovaní, kde prišiel zástupca v sprievode Eurovie a kde boli oboznámení s možnosťou dodávania kameňa tejto spoločnosti a rovnako aj s cenovou ponukou, ktorá by prislúchala cene kameňa, v tej dobe to bolo 12,- Sk za tonu. Potom bol prítomný aj ostatných stretnutí a treba uviesť, že toto bolo v čase, keď nebolo isté, že IMA INVEST vyhrá tender na dodávanie kameňa. K súhlasu s ťažbou kameňa sa pristúpilo za odplatu. Dôkazom je aj mail, kde ich žalovaný žiada o vystavenie faktúry za dodávku kameňa v hodnote 0,40 eur za tonu, bolo to v čase, kedy sa riešilo aj banské povolenie, a v tom čase žalovaný predkladal priebežne správu o množstve vyťaženého kameňa. Na základe toho žalobca vystavil faktúru na sumu 117.000,- eur, ktorá bola uhradená asi o 1,5 roka. Začiatkom roka 2012 svedok kontaktoval pani K., že chystajú účtovnú závierku a tak sa dopytovali, koľko ton kameňa bolo vyťažených v roku 2011. Keďže odporca nereagoval, zaslali mail aj začiatkom marca, a to aby im oznámili, koľko ton vyťažili v roku 2011 a aký plán vyťaženia je na rok 2012. Súčasťou tohto mailu bola aj otázka, kedy bude uhradená faktúra. Vtedy prišiel prvý mail o takej špekulácii ohľadne kaucie, a preto došlo k stretnutiu, kde si veci vyjasnili. Z tohto stretnutia by mal byť aj záznam a je v ňom nový návrh odplaty 0,20 eur za tonu kameňa a tento záznam je aj verifikovaný podpisom odporcu. Svedok bol ako ekonóm som od roku 2008 a ako vikár cca od roku 2009, možno 2010. Pri uzatváraní zmluvy svedok bol, ale nebol priamo aktérom ustanovení zmluvy. Bol z pozície ako ekonóm informovaný o skutočnostiach, ktoré patrili do poľa jeho pôsobenia. Svedok sa zúčastnil konkrétne rokovaní o uzavretí zmluvy so spoločnosťou IMA INVEST a na prvom stretnutí boli pán B. a F. a svedok bol o výsledkoch rokovania informovaný obidvomi. Podľa svedka došlo k dohode o odplate za kameň. Fabulácie v tomto smere považuje za nedôvodné, pretože sa bavili o kameni a v ponuke Eurovie bol zameraný pozemok nielen s vyťaženým kameňom, ale aj s kameňom, ktorý ešte nebol vyťažený. Nebavili sa o rôznych označeniach kameňa. Teda k dohode došlo na stretnutiach, nakoľko IMA uspela a treba uviesť, že iniciatíva vzišla práve od odporcu. K skutočnosti, aby svedok uviedol presne kto, kedy a kde dohodol cenu, uviedol, že dátum nevie uviesť a cenu dohodli svedok, táto bola akceptovateľná aj štatutárnym zástupcom žalobcu a žalovanému poskytli súčinnosť. Presne si to nepamätá, ale odplatu dohadovali s pánom O., na prvom stretnutí boli prítomní pán B., pán Q., pán O. a svedok. A tu sa rozprávali o možnostiach, preto v dodatku nie je ani uvedená cena za tonu. Ostatné rokovania prebiehali so svedkom. Odplatu 0,40 eur za tonu kameňa nedohodli pri prvom stretnutí, ale diecéza ak mala súhlasiť s ťažbou, tak za odplatu a na tom stretnutí bola predložená minimálna čiastka, ktorá by bola fakturovaná, teda bola navrhnutá výška odplaty. Odplata bola podľa svedka dohodnutá niekedy v roku 2010, presne si to už nepamätá, pričom odplata bola dohodnutá v rámci spoločných rokovaní a dohodli ju svedok a pán O.. Písomná dohoda nie je, k ústnej dohode došlo, a to medzi Žilinskou diecézou a spoločnosťou IMA INVEST.

23/ Svedok E. Q. na pojednávaní uviedol: V rokoch 2008 až 2016 som bol štatutárom, teda jedným z dvoch štatutárov Žilinskej diecézy, a to bolo aj v čase, kedy sa uzatvárali zmluvy s IMA INVEST. So spoločnosťou IMA INVEST nemám žiaden vzťah a s pánom O. sme sa pár krát videli tak naľahko. Nezúčastňoval som sa priamo jednaní, ale bol na to splnomocnený vikár, ktorý nás pravidelne informoval o výsledkoch jednaní a viem, že bolo dohodnuté, že spoločnosť IMA INVEST bude platiť za kameň, ktorý získala. Táto odplata bola dohodnutá všeobecne aj v dodatku k nájmovej zmluve a ústne bola dohodnutá aj výška odplaty 0,40 eur za tonu. Ústne preto, že sa ešte riešili banské povolenie, ostatné technické veci a tiež, aký bude odbyt. Bolo teda dohodnuté, že sa bude platiť odplata za kameň. Pán biskup by nikdy nesúhlasil, aby to bolo bezodplatne, pretože by to bolo nehospodárne, nezodpovedné a nie je možné brať majetok diecézy bez hospodárskeho úžitku diecézy.

Svedok ďalej odpovedal na kladené otázky. Svedok nebol osobne prítomný rokovaní, kde sa rokovalo o odplate za kameň, ale bol pravidelne informovaný spolu s pánom biskupom. Informoval ho biskupský vikár Q. F., ktorý bol na to splnomocnený. Prvým štatutárom bol pán biskup a druhým bol svedok, ale to je z hľadiska cirkevného. Pred štátom sú si rovnocenní. Ohľadne splnomocnenie pre pána F. svedok uviedol, že pán biskup splnomocnil pána vikára v majetkových veciach, aby o týchto jednal.

24/ Svedok F. B. na pojednávani uviedol: Môj pomer k Žilinskej diecéze je taký, že som od marca 2008 kňazom Žilinskej diecézy. Pomer k IMA INVEST je taký, že som sa zoznámil s jej konateľom niekedy na výberovom konaní v roku 2009. K veci uvádzam, že v marci 2008 som sa stal kancelárom Žilinskej diecézy a keďže naša diecéza vznikla rozdelením časti Nitrianskej diecézy a Banskobystrickej diecézy, bolo treba vybudovať organizačnú a riadiacu schému, zabezpečenie cirkevného sľubu a aj pastoračných aktivít. Organizačnú a riadiacu schému sme postupne dopĺňali, kto čo vedel, to sme sa snažili vytvárať pre chod Žilinskej diecézy. Pomáhali nám viacerí a arcibiskup monsignor Q. sa rozhodol, že nám dá darom približne 2600 ha majetku v obvode Levíc. To bolo na jeseň v roku 2008 a robil som všetky úkony potrebné k tomu, aby sme boli aj na LV. Tento majetok sme chceli dať do podnájmu, preto bolo výberové konanie a riešili sme to na jar a v lete 2009. Prihlásilo sa asi 20 záujemcov, z ktorých postupne niektorí odpadli a na konci bola vytvorená 5 členná komisia, ktorej členom bol aj pán biskup U., vikár Q., ekonóm F. a páni F., B. a ja. X. sme, že sa pripájame k výberu najlepšieho uchádzača pána O., ktorý sa uchádzal aj o lesy, polia a ťažbu kameňa. Mal dobre pripravený projekt a my sme pánu biskupovi iba radili. V júni bola podpísaná zmluva medzi štatutármi, pánom biskupom U. a pánom O.. Dohodla sa platba okolo 80.000,- eur za celý kalendárny rok. Neskôr bol podpísaný dodatok č. 1 ohľadom kameňa a všetko šlo ďalej až kým raz neprišiel pán ekonóm F., že on by vedel nájsť človeka, ktorý by nám vedel pomôcť, aby sme hospodárili sami. Ja som si to nevedel predstaviť, nemali sme ani stroje, ale chápal som, že chcel získať viac peňazí, pretože sme peniaze potrebovali na chod diecézy a aj pre rádio E. a TV E.. Trvalým príjmom mali byť peniaze na základe zmluvy podpísanej v júni. Všetko šlo ďalej a zase ma oslovil, že sú nejaké problémy s platením, ale treba dodať, že niekedy v júli po podpise bolo vyvolané stretnutie u nás, aby sme sa dohodli ohľadom odkúpenia kameňa, ktorý ľudovo nazývame G.. Na stretnutí sme boli ja a páni F., O. a Q.. Išlo o to, že kameň, ktorý nazývame Fabišov, bol na haldách a pán O. vyvolal stretnutie s nami aj s pánom Q., ktorý bol riaditeľom M., ktorá chcela odkúpiť kameň na haldách. Za tento sme dohodli cenu 12,- Sk za tonu, teda 0,40 centov. Za tento bol povinný platiť. Potom vstúpil do tohto záväzku pán O. a to za rovnakú cenu. Stalo sa, že bola nezaplatená nejaká faktúra, ktorej predchádzal list, že ak nebude zaplatená, pán O. dostane výpoveď. Bolo to okolo 100.000,- eur, presne si už nepamätám. Napokon pán O. toto aj uhradil a raz si ma pán biskup zavolať, že už nebudem rokovať s pánom O., ale už bude rokovať ekonóm, hneď som poslúchol a akúkoľvek činnosť som už v tejto veci nevykonával a nezúčastňoval som sa už týchto rokovaní. Keďže som bol členom economickej rady, od tej doby som sa už nezúčastňoval ani stretnutí economickej rady, ktoré bývali raz za dva týždne. Mojou povinnosťou ako kancelára bolo vyhotovovať, odosielať a uchovávať v archíve písomnosti, teda keď mi aj niečo prišlo, aj na môj e-mail, tak som to posúval mailom biskupovi, vikárovi a tiež na dané oddelenie, potom to šlo tak ďaleko, že sme potrebovali ďalšie peniaze na nové centrum, na mládež, a dostalo sa ku mne, že mi v Žilinskej diecéze máme 3 priority, a to peniaze, peniaze a peniaze. Jednoducho boli potrebné, a preto sme z rôznych inštitúcií peniaze pýtali a aj dostali. S biskupom som bol napríklad aj v K., aj v T., aby sme peniaze získali. Získali sme 1.200.000,- eur. Pán biskup súhlasil aj ústne, aby som pre diecézu zabezpečil napr. 3 autá, takto som z KIA Motors zabezpečil auto Kia, darom Oktaviu a ďalšie auto od pána O.. Bol som poverený ako kancelár, aby som s pánom O. rokoval, lebo bol majetok, ktorý bol nevyšporiadaný, cca 10-12 ha, aby som zariadil, že tento majetok prejde na našu diecézu, čo sa aj stalo. Čudoval som sa niektorým vyjadreniam z úst biskupa aj economickeho vikára, ktorý spomínal, že ak pôjde na súdy, tak do 2 mesiacov vyhrá, alebo že za toto si pán O. zaslúži guľku do hlavy. B. so mnou prestal komunikovať, začali ma ohovárať a šikanovať a dovoľím si poukázať na dve listiny. Prvou je dekrét o mojom odvolaní z 08.03.2013, nedokázal som pochopiť, že od roku 2008 do roku 2013 sa toto dokázalo takto obrátiť. Druhá písomnosť je z 11.04.2014, kde mi oficiálne gratuluje k mojej 50-tke. Pán biskup ma nikdy na nič neupozornil, že robím niečo zle, alebo inak a ani ma nikdy nenapomenul, keď som bol v úlohe kancelára. O to viac trpím tým, že so mnou nekomunikuje, a že z jeho úst sa šíria fámy o mojej osobe, na čo mi povedal, na to si musíš zvyknúť.

Svedok ďalej odpovedal na položené otázky. Svedok bol účastný rokovaní o uzavretí predmetnej nájmovej zmluvy a predpokladá, že bol účastný vždy aj ďalších rokovaní. Keď šiel biskup pozrieť pozemky do H., šli spoločne. Samozrejme, že vždy bol prítomný na economickej rade a keď sa tam preberali tieto otázky, tak sa vyjadril. Vyjadrenie biskupa, aby sa svedok viac v tomto vzťahu neangážoval, bolo v roku 2012, alebo neskôr. Teda neskôr to byť nemohlo, a bolo to v čase, keď sa robila schéma organizačná a riadiaca v Žilinskej diecéze, teda v roku 2012. Bolo to v čase, keď dal pán biskup výpoveď spoločnosti IMA INVEST, teda niekedy v lete 2012. Ohľadne skutočnosti, či predmetom rokovaní bolo aj to, či má IMA INVEST povinnosť uhradiť diecéze iné platby nad rozsah nájmu, svedok uviedol, že za Fabišov kameň, a to 12,- Sk, teda 0,40 centov. Iné platby neboli dohodnuté. Svedok nemá vedomosť o tom, že by došlo k písomnej alebo ústnej dohode medzi Žilinskou diecézou a IMA INVEST

o tom, že by mala platiť za iný ako Fabišov kameň, ktorého bolo na haldách asi 150.000 ton a mal by o tom ako kancelár vedieť. Na stretnutí a rokovaní v júli 2009 sa nemohol spomínať iný ako Fabišov kameň, lebo nemali mapy a nemali to v poriadku. Mali len kameň, ktorý bol na haldách. Riešili to v roku 2010. Na rokovaní v júli 2009 boli prítomní pán F. ekonóm, pán Q., pán O. a svedok. Pán O. poznal pána Q. a priviedol ho, že má kupcu na kameň, ten však od toho ustúpil a túto ponuku prebral pán O. za sumu 0,40 centov za tonu. Medzi pánmi F. a O. došlo k nedorozumeniu, prvá výtka bola, že pán O. platí málo za kameň. Druhá výtka bola, že či žalobcu neokráda. A ďalšia, že treba ísť na kontrolu. Svedok mal za to, že ide o G. kameň, voči ktorému mal pán F. výhrady, ale pravdepodobne tam šlo o niečo, lebo hovoril, že platí málo. Podľa svedka však nemohlo ísť o iný kameň, lebo nebola zmluva ani dohoda na iný kameň, išlo len o to, že z kameňa by mali mať väčší zisk. K skutočnosti, čo svedok označuje za Fabišov kameň, svedok uviedol, že do roku 1948 v tomto lome ťažila rodina Fabišovcov a na haldy dávala kameň ako odpad, ktorý sa ešte ale dal odkúpiť a použiť, napr. na stavbu ciest. Tento kameň vydolovala rodina Fabišovcov, ktorý tam stál na haldách približne 70 rokov. K otázke, o aký kameň a z akého lomu mal záujem pán Q. na rokovaní v roku 2009, svedok viedol, že nevie presne, ale nešlo o lomový kameň, ale šlo o Fabišov kameň, ktorý tam bol. Každý vedel, o čo ide a Q. mal záujem len o Fabišov kameň. Povedalo sa, že by tam malo byť 150.000 ton, ale toto nevie ani potvrdiť, ani vyvrátiť. Žalobca mal záujem na odplatnom predaji kameňa z dôvodu, že potrebovali peniaze. Mali záujem aj o peniaze za lomový kameň a boli dodatok č. 1 a dodatok č. 2, ten však bol iba vypracovaný. V cene nájmu bolo zahrnuté to, čo v tejto zmluve z júna 2009 uviedli, všetko to, čo sa týka nájmu poľnohospodárstva, nevyhradeného kameňa, rybolovu a všetky tieto záležitosti, ktoré tam boli menované. IMA INVEST platila za Fabišov kameň z dôvodu, že to bolo dohodnuté na stretnutí a potrebovali peniaze. Pán O. tento kontrakt dostal a túto ponuku potom prijal od Eurovie. G. kameň nebol predmetom nájmovej zmluvy.

25/ Svedok T. K. podal svedeckú písomnú výpoveď (čl. 451 - 455), z ktorej vyplýva, že: svedkyňa je zamestnancom žalovaného, pracuje na sekretariáte a vybavuje telefonáty a administratívne záležitosti spoločnosti. Aj v období zaslania sporného mailu dňa 08.02.2011 pracovala na rovnakej pozícii. Svedkyňa v danom období nemala nijaké osobitné oprávnenia, robila len administratívne práce. Funkciu „zást.riad.“ na maile uviedla z dôvodu, že sa chcela prezentovať ako dôležitejšia osoba. Mail od svedkyne požadoval pán F., ktorý na svedkyňu naliehal, doslova na jeho nátlak mail poslala. Údaje v maile si svedkyňa nepamätá, kto jej ich poskytol, niečo jej povedal aj pán F.. Svedkyňa nebola na toto oprávnená, dotlačil ju k tomu pán F., a to aj napriek tomu, že mu hovorila, že p. O. je v zahraničí. Mail svedkyňa napísala na popud telefonátu od pána F. a on formuloval požiadavky na obsah mailu.

26/ Žalobca v priebehu konania vzal späť žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 34.560,- eur odo dňa 08.08.2012 do zaplatenia.

27/ Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

28/ Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

29/ Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30/ Podľa § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

31/ Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

32/ Keďže žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 34.560,- eur odo dňa 08.08.2012 do zaplatenia po začatí pojednávania, bol potrebný k tomuto úkonu súhlas žalovaného. Žalovaný súdu dňa 16.03.2018 na pojednávaní oznámil, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby, ktoré v tomto konaní žalobca uplatnil.

33/ Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 34.560,- eur odo dňa 08.08.2012 do zaplatenia

zastavil, keďže žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, pričom o čiastočnom zastavení súd rozhodol až v rozhodnutí vo veci samej s ohľadom na právnu úpravu civilného procesu účinnú od 01.07.2016 (§ 145 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku).

34/ Žalovaný dňa 09.10.2015 (čl. 86) podal návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodnil tým, že v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cb/43/2013. Prerušenie konania žalovaný požadoval s ohľadom na § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/233/2013.

35/ Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

36/ Podľa § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

37/ Pokiaľ súd návrh na prerušenie konania zamietne, nerozhoduje o ňom samostatným uznesením, ale uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bude súčasťou meritórneho rozhodnutia. Súd po preskúmaní návrhu žalovaného na prerušenie konania dospel k záveru, že neboli dané dôvody na prerušenie konania do právoplatnosti rozhodnutia vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013, nakoľko predmetom uvedeného konania nie je skutočnosť, ktorá má význam pre konanie Okresného súdu Nitra vedené pod sp. zn. 20Cb/43/2013. V danom prípade sa nejedná teda o súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 20Cb/43/2013. V konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 je predmetom konania žaloba o vypratanie nehnuteľností žalobcu, ktorou sa žalobca ako vlastník pozemkov domáhal ich vypratania a odovzdania žalobcovi. Ide o pozemky, ktoré sú predmetom nájmu na základe Nájomnej zmluvy č. 1/2009 a Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009. Konanie Okresného súdu Nitra sp. zn. 20Cb/43/2013 nie je závislé od výsledku konania Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013. Vzhľadom k uvedenému súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, čo je zároveň v súlade so zásadou hospodárnosti.

38/ Nakoľko došlo k zmene právnej úpravy a na konanie je potrebné aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku, rozhodol súd o návrhu žalovaného na prerušenie konania v meritórnom rozhodnutí a svoje rozhodnutie aj zdôvodnil.

39/ Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav: medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu Nájomnej zmluvy č. 1/2009 dňa 01.06.2009, predmetom ktorej bolo prenechanie predmetu nájmu špecifikovaného v čl. I. tejto zmluvy na dočasné užívanie žalovanému za podmienok dohodnutých v uvedenej zmluve. Jednalo sa užívanie predmetu nájmu za účelom užívania lesných pozemkov, poľnohospodárskej výroby a výkonu rybárskeho práva. Zmluvnými stranami sú žalobca ako prenajímateľ, za ktorého zmluvu podpísal štatutár L.. K.. K. U., X.. a žalovaný ako nájomca, za ktorého zmluvu podpísal štatutár D. O.. K uvedenej nájomnej zmluve bol dňa 27.07.2009 uzatvorený Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, ktorý rovnako podpísali za zmluvné strany Doc. K.. K. U., X.. a D. O.. Predmetom dodatku bola o. i. úprava článku II nájomnej zmluvy, kde sa doplnili odseky č. 4 a č. 5, ktorými došlo k rozšíreniu účelu nájmu o možnosť užívania predmetu nájmu na prípadné vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov tvoriacich predmet nájmu, a to najmä pozemkov parc. č. 956/4 a parc. č. 956/5 v k. ú. Opatovce. Zároveň sa strany dohodli, že nájomca (žalovaný) si je vedomý, že prípadné využitie predmetu nájmu na účely dobývania nevyhradených nerastov, je podmienené získaním súhlasov, resp. povolení vydaných podľa zákona č. 44/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a zákona č. 51/1988 Zb. v znení neskorších predpisov miestne príslušným banským úradom a že prenajímateľovi (žalobcovi) vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov. Žalobca v konaní tvrdil a preukazoval skutočnosť, že medzi stranami bola uzavretá dohoda, na základe ktorej bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi sumu 0,40 eur za tonu vyťaženého kameňa. Na základe oznámení sekretárky žalovaného, p. K., malo v roku 2011 dôjsť k vyťaženiu 72.000 ton kameňa, za ktorý by žalobcovi patrila odmena vo výške 28.800,- eur bez DPH (34.560,- eur s DPH), teda suma, ktorej uhradenie sa žalobca domáha v tomto konaní.

Žalovaný sa v konaní bránil tým, že žiadna dohoda o cene 0,40 eur bez DPH za tonu kameňa dohodnutá nebola, ktorá by sa týkala kameňa, ktorý ešte len bude dobývaný. Takáto odplata bola dohodnutá iba za

kameň, označovaný ako G., ktorý bol už v minulosti vydolovaný, a to v lome, ktorý vznikol v roku 1935 a otvorili ho pán F. a pán U., následne došlo v roku 1939 k arizácii a arizoval ho pán G.. V 1955 roku ho odovzdal G. priemyslu s tým, že kameň, ktorý vydoloval a pokračoval v dobíjaní, z tohto vznikali haldy, každá kocka bola kvázi odpad, ktorý sa však už v dnešnej dobe dal spracovať. V 1991 roku si pán G. na tento kameň aj nárokoval. Vyťažených hald bolo asi 150.000 ton, čo žalovaná spoločnosť odkúpila ako vydolovaný a vysekaný kameň, ktorý následne spracovala a odpredala. Žalovaný nebol povinný nad rámec nájomného dohodnutého zmluvou 1/2009 v zmysle jej dodatku č. 1 platiť iné platby. Povinný by bol len vtedy, keby štát spolplatnil prašnosť a znečistenie ovzdušia. Medzi spoločnosťou IMA INVEST a Rímskokatolíckou cirkvou nebola uzavretá dohoda ohľadne platenia za kamenivo získané klasickou banskou činnosťou. Dodatkom č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 došlo len k zmene účelu nájmu, jeho rozšíreniu na vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, zmenil sa teda len účel nájmu, avšak výška nájomného ani spôsob jeho úhrady sa citovaným dodatkom nezmenili.

40/ Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

41/ Podľa § 665 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahe a určeniu veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

42/ Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

43/ Podľa § 671 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nie je dohodnuté alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, platí sa nájomné z poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov polročne pozadu 1. apríla a 1. októbra, pri ostatných nájmoch mesačne pozadu.

44/ Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov nájomná zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka o nájomnej zmluve, ak tento zákon neustanovuje inak; rovnako sa postupuje pri podnájme pozemku na poľnohospodárske účely.

45/ Podľa § 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov nájomca pozemku prenechaného na poľnohospodárske účely je oprávnený brať z neho aj úžitky.

46/ Podľa § 20 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov nájomná zmluva o nájme lesného pozemku na hospodárenie v lesoch sa spravuje ustanoveniami prvej a druhej časti tohto zákona, ak nie je v tejto časti zákona ustanovené inak.

47/ Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov Nájomca lesného pozemku prenechaného na hospodárenie v lesoch je oprávnený využívať ho a brať z neho úžitky v súlade s osobitnými predpismi a s lesným hospodárskym plánom a inými opatreniami podľa týchto osobitných predpisov.

48/ Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

49/ Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

50/ Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

51/ Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

52/ Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

53/ Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

54/ Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

55/ Podľa článku IX. bod 2 Nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.06.2009 túto zmluvu je možné upraviť, zmeniť alebo doplniť písomnými očíslovanými dodatkami, podpísanými zmluvnými stranami.

56/ Podľa článku II. bod. 2 Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 zo dňa 27.07.2009 v článku II. sa na konci vkladajú nové odseky 4. a 5., ktoré znejú:

4. Prenajímateľ zároveň prenajíma Nájomcovi predmet nájmu na prípadné vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov tvoriacich predmet nájmu, a to najmä pozemkov parc. č. 956/4 a parc. č. 956/5 v k. ú. Opatovce, ktoré sú v zmysle Identifikácie parciel č. j. 366/97 zo dňa 04.08.1997 vyhotovenej Okresným úradom Zlaté Moravce, odbor katastrálny, zlúčené do parcely č. 956/1 vo vlastníctve prenajímateľa.

5. Nájomca si je vedomý, že prípadné využitie predmetu nájmu na účely dobývania nevyhradených nerastov je podmienené získaním súhlasov, resp. povolení vydaných podľa zákona č. 44/4988 Zb. v znení neskorších predpisov a zákona č. 51/1988 Zb. v znení neskorších predpisov miestne príslušným banským úradom a že Prenajímateľovi vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov.

57/ Podľa článku III. Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 zo dňa 27.07.2009 zmluvné strany sa dohodli, že ostatné ustanovenia pôvodnej zmluvy zostávajú nezmenené.

58/ Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) vyhradené nerasty sú

a) rádioaktívne nerasty,

b) všetky druhy uhlia, ropy a horľavého zemného plynu a bituminózne horniny vhodné na energetické využitie,

c) nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy,

d) magnezit,

e) nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať fosfor, síru a fluór alebo ich zlúčeniny,

f) kamenná soľ, draselné, bórové, brómové a jódové soli,

g) grafit, baryt, azbest, slúda, mastenec, diatomit, sklársky a zlievarenský piesok, minerálne farbivá, bentonit,

h) nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať prvky vzácnych zemín a prvky s vlastnosťami polovodičov,

i) granit, granodiorit, diorit, gabro, diabas, hadec, dolomit a vápenec, pokiaľ sú blokovo dobývateľné a leštiteľné, a travertín,

j) technicky použiteľné kryštály nerastov a drahé kamene,

k) hallozyt, kaolín, keramické a žiaruvzdorné íly a ílovce, sadrovec, anhydrit, živce, perlit a zeolit,

l) kremeň, kremenec, vápenec, dolomit, slieň, čadič, znelec, trachyt, pokiaľ sú tieto nerasty vhodné na chemickotechnologické spracovanie alebo spracovanie tavením,

m) mineralizované vody, z ktorých sa môžu priemyselne získavať vyhradené nerasty,

n) technicky využiteľné prírodné plyny, pokiaľ nepatria medzi plyny uvedené pod písmenom b).

59/ Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) ostatné nerasty sú nevyhradené nerasty.

60/ Podľa § 7 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) ložisko nevyhradeného nerastu je súčasťou pozemku.

61/ Podľa § 7a zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) geologický prieskum alebo dobývanie výhradných ložísk alebo inú banskú činnosť môže vykonávať v rámci podnikateľskej činnosti právnická alebo fyzická osoba (ďalej len "organizácia") v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

62/ Podľa § 3 písm. a) zákona č. 51/1998 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe činnosťou vykonávanou bankým spôsobom sa podľa tohto zákona rozumie dobývanie ložísk nevyhradených nerastov vrátane úpravy a zušľachtovania nerastov vykonávaných v súvislosti s ich dobývaním, zabezpečenie a likvidácia banských diel a lomov, ako aj vyhľadávanie a ložiskový geologický prieskum nevyhradených nerastov.

63/ Podľa § 3a zákona č. 51/1998 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe organizáciou sa podľa tohto zákona rozumejú právnické a fyzické osoby, ktoré v rámci podnikateľskej činnosti vykonávajú banskú činnosť alebo činnosť vykonávanú bankým spôsobom, prípadne inú činnosť upravenú týmto zákonom.

64/ Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 51/1998 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu, ako aj zabezpečenie a likvidáciu banských diel a lomov možno vykonávať iba na základe povolenia obvodného banského úradu. Na účely tohto zákona sa dobývaním rozumie akákoľvek činnosť fyzických osôb a právnických osôb zameraná na získanie nerastu z ložiska. Obvodný banský úrad povoľuje aj banské stavby slúžiace dobývaniu ložiska nevyhradeného nerastu a úprave nerastov v súvislosti s ich dobývaním vrátane umiestnenia stavby, ako aj ich užívanie, zmeny a odstránenie; obvodný banský úrad uvedené stavby povoľuje v lomoch (kameňolomy, štrkovne, pieskovne a pod.), v hraniciach územia vymedzeného v rozhodnutí o využití územia na dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu, ak sa nevykonala rekultivácia pozemku.

65/ Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 51/1998 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe prednosť na povolenie dobývania ložiska nevyhradeného nerastu má vlastníak pozemku.

66/ Súd po zhodnotení vykonaného rozsiahleho dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu Nájomnej zmluvy č. 1/2009 dňa 01.06.2009, predmetom ktorej bolo prenechanie predmetu nájmu špecifikovaného v čl. I. tejto zmluvy na dočasné užívanie žalovanému za podmienok dohodnutých v uvedenej zmluve. Jednalo sa užívanie predmetu nájmu za účelom užívania lesných pozemkov, poľnohospodárskej výroby a výkonu rybárskeho práva. Zmluvnými stranami sú žalobca ako prenajímateľ, za ktorého zmluvu podpísal štatutár L. K. U., X. a žalovaný ako nájomca, za ktorého zmluvu podpísal štatutár D. O..

K uvedenej nájomnej zmluve bol dňa 27.07.2009 uzatvorený Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, ktorý rovnako podpísali za zmluvné strany Doc. K. U., X. a D. O.. Predmetom dodatku bola o. i. úprava článku II. nájomnej zmluvy, kde sa doplnili odseky č. 4 a č. 5, ktorými došlo k rozšíreniu účelu nájmu na užívanie predmetu nájmu na prípadné vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov tvoriacich predmet nájmu, a to najmä pozemkov parc. č. XXX/4 a parc. č. XXX/5 v k. ú. H., ktoré sú v zmysle Identifikácie parciel č. j. XXX/97 zo dňa 04.08.1997 vyhotovenej H. úradom I. F., odbor katastrálny, zlúčené do parcely č. XXX/X vo vlastníctve prenajímateľa. Zároveň sa strany v predmetnom Dodatku č. 1 dohodli, že nájomca (žalovaný) si je vedomý, že prípadné využitie predmetu nájmu na účely dobývania nevyhradených nerastov, je podmienené získaním súhlasov, resp. povolení vydaných podľa zákona č. 44/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a zákona č. 51/1988 Zb. v znení neskorších predpisov miestne príslušným bankým úradom a že prenajímateľovi (žalobcovi) vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov.

Žalobca v konaní tvrdil a preukazoval skutočnosť, že medzi stranami bola uzavretá dohoda, na základe ktorej bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi sumu 0,40 eur za tonu vyťaženého kameňa. Na základe oznámení sekretárky žalovaného malo v roku 2011 dôjsť k vyťaženiu 72.000 ton kameňa, za ktorý by žalobcovi patrila odmena vo výške 28.800,- eur bez DPH (34.560,- eur s DPH), teda suma, ktorej uhradenia sa žalobca domáha v tomto konaní.

Podľa súdu však v konaní nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by žalovaný bol povinný žalobcovi platiť odmenu za vyťažený kameň v rozsahu 0,40 eur za každú vyťaženú tonu. V tomto smere súd vykonal dokazovanie najmä výsluchmi svedkov a žalovaného, ako aj listinnými dôkazmi, pričom na

ich základe dospel k záveru, že uzavretie dohody, ktorou by sa žalovaný zaviazal na platenie odmeny 0,40 eur bez DPH za vyťaženú tonu kameňa, nebolo v konaní preukázané.

Podľa svedka F. k uzavretiu takejto dohody došlo ústne, a to na rokovaní v mesiaci júl roku 2009, kde boli prítomní páni: O., F., Q. a B. a svedok bol o tomto stretnutí informovaný. V inej časti svojej výpovede svedok uviedol, že bol prítomný rokovania, kde zástupca M. prišiel s ponukou.

Uvedené stretnutie sa konalo, čo v konaní sporné nebolo. Avšak z iných vykonaných dôkazov (výsluch žalovaného a výsluch svedka B.) vyplýva, že toto stretnutie bolo za účelom oboznámenia sa s možnosťou dodávania kameňa spoločnosti M., pričom p. Q. ako riaditeľ spoločnosti M. prišiel s ponukou, ktorá prislúchala cene kameňa, v tej dobe 12,- Sk za jednu tonu. Je teda nepochybné, že ponuka dodávania kameňa za odplatu bola od spoločnosti Eurovia. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25C/233/2013 - 1293 zo dňa 03.12.2015, kde na strane 16 uvedeného rozsudku je výpoveď svedka Q. (zadná strana čl. 104), ktorý je súčasťou spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 20Cb/43/2013 ako listinný dôkaz. Z takto ustáleného zistenia nie je možné konštatovať, že na danom rokovaní došlo k dohode o odplate za kameň aj medzi stranami žalobcu a žalovaného. Pán O. ako konateľ žalovaného bol na danom rokovaní prítomný v pozícii sprostredkovateľa obchodu medzi žalobcom a spoločnosťou M.. Na uzavretie akejkoľvek dohody medzi žalobcom a žalovaným v konečnom dôsledku neboli na rokovaní ani prítomné osoby, ktoré by boli oprávnené uzatvoriť platne dohodu, keďže zo strany žalobcu nebol prítomný žiaden zo štatutárov, ktorými v danom čase boli biskup a p. Q. (z výpovede svedka Q. vyplýva, že v tom čase boli oprávnenými osobami p. Q. a pán biskup). Osoby oprávnené za žalobcu uzatvoriť dohodu vedeli o obsahu rokovania len sprostredkovane, a to od p. F. a od p. B..

Z výpovede svedka F. vyplýva, že v ponuke M. bol zameraný aj pozemok s vyťaženým kameňom, ale aj s kameňom, ktorý ešte nebol vyťažený. Podľa žalovaného bola cena od M. na už spracovaný kameň. Podľa svedka B. mala M. záujem len o G. kameň a na rokovaní v júli 2009 ani nemohli spomínať iný ako G. kameň, keďže nemali mapy a nemali to v poriadku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že je bezpredmetné, či riaditeľ M. dal žalobcovi cenovú ponuku na G. kameň, alebo aj na iný kameň. Rokovania žalobcu s M. ako záujemcom o kameň nezaväzujú žalovaného. Napriek tomu, že z vykonaných výsluchov vyplývajú rôzne informácie o tom, ktorého kameňa sa týkala cenová ponuka M., nebolo potrebné dopĺňať dokazovanie v tomto smere, keďže ako už bolo uvedené, rokovania žalobcu a zástupcu M. neboli záväzné pre žalovaného.

Ani dohodu, ktorá bola následne uzavretá medzi žalobcom a žalovaným ohľadne ťaženia kameňa (Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 zo dňa 27.07.2009), nie je možné stotožňovať obsahovo s ponukou spoločnosti M., ktorú na rokovaní prezentoval jej riaditeľ p. Q.. Preto podľa súdu nedošlo medzi stranami k uzavretiu dohody, na základe ktorej by bol žalovaný povinný platiť žalobcovi odmenu za vyťažený kameň v rozsahu 0,40 eur bez DPH za tonu tak, ako to bolo predmetom rokovaní so spoločnosťou M..

Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 uzatvorený dňa 27.07.2009 obsahuje dohodu, predmetom ktorej je rozšírenie účelu nájmu aj na prípadné vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov (teda nevyťaženého kameňa), čím podľa súdu došlo k rozšíreniu účelu nájmu a možnostiam užívania pozemkov špecifikovaných v tejto dohode, pričom ale strany si v tomto prípade nedohodli zvýšenie nájomného, jeho výška ostala nezmenená oproti Nájomnej zmluve č. 1/2009. Napokon aj čl. III. dodatku uvádza, že ostatné ustanovenia pôvodnej zmluvy zostávajú nezmenené. Ťažba nevyhradeného kameňa tak na základe Dodatku č. 1 bola súčasťou užívania prenajatých nehnuteľností a jej cena bola zahrnutá v cene dohodnutého nájomného. V konaní sa nepodarilo preukázať, že by strany mali vôľu rozšíriť účel nájmu za odplatu. Hoci svedok Q. tvrdí, že by žalobca nikdy nesúhlasil s bezodplatnosťou ťažby kameňa a rovnako sa vyjadrili aj žalobca a svedok F., je nepochybné, že ťažbu kameňa dohodli strany v rámci rozšírenia účelu nájmu pozemkov prenechaných do nájmu bez zmeny výšky nájomného. Tu súd poukazuje aj na listinný dôkaz - faktúru č. H (čl. 23), kde žalobca sumu, ktorú v konaní prezentoval ako odplatu za kameň vyťažený v roku 2010, fakturoval žalovanému ako „jednorazové nájomné za rok 2010“. Z takéhoto popisu platby vyplýva, že sám žalobca spočiatku svoj nárok za lomový kameň stotožňoval s vyšším nájomným. Až následne pri kameni vyťaženom v roku 2011 uvádza vo faktúre (čl. 26), že sa jedná o odplatu za predaný kameň. Ako už bolo uvedené, v Nájomnej zmluve č. 1/2009 a ani v Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, nebola medzi stranami dohodnutá odmena za ťažbu kameňa, dohodnuté bolo len nájomné, ktorého výška Dodatkom č. 1 nebola zmenená. Ani z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 teda nevyplýva, že by mal žalobca nárok na odplatu 0,40 eur bez DPH za tonu vyťaženého kameňa žalovaným.

Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 bol uzatvorený oprávnenými osobami, pričom k zmene nájomnej zmluvy došlo v súlade so spôsobom, ktorý si strany dohodli práve v nájomnej zmluve (čl.

IX. bod 2 Nájomnej zmluvy č. 1/2009). Súd nezistil skutočnosti svedčiace o neplatnosti Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009. Preto má súd za to, že žalovaný bol oprávnený vykonávať dobývanie nevyhradených nerastov (ťažiť kameň na pozemkoch, ktoré boli predmetom nájmu), a to bez povinnosti žalobcovi platiť inú sumu okrem nájomného.

V konaní sa opakovane vyskytovali vyjadrenia, že je potrebné rozlišovať kameň, ktorý už bol vyťažený (tzv. G. kameň) a kameň, ktorý ešte vyťažený nebol. V tomto smere sám žalovaný potvrdil, že bolo dohodnuté, že za už vyťažený kameň, teda tzv. G. kameň, uhradí žalobcovi odmenu 0,40 eur bez DPH za tonu (čl. 379). Avšak žalovaný uviedol, že táto dohoda sa nevzťahovala na kameň, ktorý ešte nebol vyťažený. Takéto tvrdenie žalovaného je v súlade s ďalšími dôkazmi. V konaní sa nepodarilo preukázať, že by sa ústna dohoda o odplate 0,40 eur bez DPH za tonu kameňa, vzťahovala aj na iný kameň. Svedok F. síce vo svojej výpovedi uvádza, že dohodnutá odplata sa týkala kameňa všeobecne, nielen G. kameňa, avšak svedok F. odplatnosť vyvodzoval na základe rokovaní, kde žalobca dostal ponuku od spoločnosti M.. Cenová ponuka M. však nezaväzuje žalovaného a v tomto smere si svedok teda nesprávne vyvodzoval, že žalovaný je povinný platiť rovnakú odmenu, ako navrhla žalobcovi spoločnosť M.. Aj keď bol žalovaný prítomný na stretnutí, ktoré pre spoločnosť M. sprostredkoval ako „správca lesa“, a aj keď následne sám uzatvoril so žalobcom zmluvu, predmetom ktorej bolo právo ťažby kameňa, nevstúpil žalovaný automaticky do ponuky prednesenej M.. Dôkaz, že odmenu vo výške 0,40 eur bez DPH za tonu kameňa, ktorý sa bude ťažiť, ponúkol žalobcovi aj žalovaný, v konaní predložený, ani označený nebol. Žalobca teda neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval takúto cenovú ponuku žalovaného. Dôkazné bremeno v tomto prípade bolo na žalobcovi.

Tvrdenie svedka F., že dôkazom je aj mail, ktorým ich žalovaný žiadal o vystavenie faktúry za dodávku kameňa v hodnote 0,40 eur za tonu, rovnako nie je tým dôkazom, ktorý by preukazoval existenciu dohody medzi stranami o odplate za kameň ťažený žalovaným. V danom prípade sa jedná o mail, ktorý zaslala svedkyňa K. žalobcovi dňa 08.02.2011 (čl. 22). Žalobca najskôr nepredložil k žalobe mail ani v správnom znení, keď z neho vymazal jednu nulu a miesto sumy 0,040€ bola prezentovaná suma 0,40€ (v správnom znení je až napr. na čl. 156 predložený žalovaným). Z obsahu tohto mailu vyplýva, že sekretárka žalovaného zaslala žalobcovi mail, v ktorom sa o. i. uvádza, že žalobca môže do faktúry uviesť nasledovný text: „Fakturujeme Vám za rok 2010 na základe Nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.06.2009 a Dodatku č. 1 zo dňa 27.07.2009 a v zmysle vzájomnej dohody za odvezené kamenivo z prenajatých pozemkov v objeme 292 500 ton sumu 117 000,- € bez DPH ($292\ 500 \cdot 0,040\text{€} = 117\ 000,-\ \text{€ bez DPH}$). K obsahu tohto mailu sa v konaní vyjadrila svedkyňa K., ktorá v písomnej svedeckej výpovedi uviedla, že nemala nijaké osobitné oprávnenie, u žalovaného robila a robí len administratívne práce, pričom mail od nej vyžadoval svedok F., ktorý na ňu naliehal a doslova pod nátlakom ho zaslala, pričom požiadavky na obsah mailu formuloval svedok F.. Právny zástupca žalobcu na obranu svedka F. a spochybnenie tvrdení svedkyne K. uviedol, že žalovaný nepreukázal, že by svedok F. vstupoval do formulácie údajov v maile a tiež, že svedok F. nemohol vedieť údaje ohľadne množstva kameňa a predpokladu ťažby. Skutočnosť, že mail bol zaslaný na žiadosť svedka F., žalobca nepoprel. K obsahu mailu sa vyjadril aj žalovaný, ktorý uviedol, že svedkyňa K. nemala vedomosť o tom, aké sú finančné vzťahy medzi žalobcom a žalovaným. Uvedený mail nie je podľa súdu dôkazom o existencii dohody medzi stranami o odplatnej ťažbe kameňa.

Súd pri tomto dôkaze považuje za potrebné uviesť, že mail od svedkyne K. je zo dňa 08.02.2011, pričom však žalobca už dňa 05.01.2011 (teda viac ako mesiac pred samotným mailom), vystavil faktúru č. OF110024 (čl. 23), v ktorej práve sumu 117.000,- eur fakturuje žalovanému. Je tak zrejmé, že žalobca už pred zaslaním mailu disponoval viacerými údajmi, ktoré boli obsahom mailu (celková fakturovaná suma, ale aj množstvo vyťaženého kameňa, inak by nedokázal žalobca určiť, že ma fakturovať práve sumu 117.000,- eur). Rozdielnym údajom medzi skutočne fakturovaným a tým, ktorý je uvedený v maile, je práve popis, za čo je suma 117.000,- eur fakturovaná. Pri faktúre v januári 2011 sa suma popisuje ako jednorazové nájomné za rok 2010, následne vo februári je požiadavka na popis, že sa jedná o sumu za odvezené kamenivo z prenajatých pozemkov na základe nájomnej zmluvy, jej dodatku a vzájomnej dohody. Je vysoko nepravdepodobné, že žalobca viac ako mesiac predtým, ako svedkyňa K. zaslala mail, vypočítal sumu 117.000,- eur bez znalosti údajov potrebných na výpočet danej sumy.

Ani zo skutočnosti, že žalovaný žalobcovi oznamoval množstvo ním vyťaženého kameňa, nemožno vyvodiť, že bola dohodnutá odplata za kameň, ktorý žalovaný vyťaží vlastnou banskou činnosťou, resp. činnosťou vykonávanou banským spôsobom. Žalovaný nebol podľa súdu povinný oznamovať žalobcovi mailom, ani iným spôsobom, množstvo kameňa vyťaženého žalovaným. Keďže žalovaný v konaní potvrdil, že bola dohoda o cene tzv. G. kameňa, teda kameňa, ktorý bol vyťažený pred cca 70. rokmi, bol by žalobca oprávnený požadovať informáciu o množstve tohto kameňa, ak ju už dovtedy nevedel. Žalobca však na základe nájomnej zmluvy a jej dodatku nebol oprávnený dožadovať sa

informácie o množstve kameňa, ktorý vyťažil po uzavretí dodatku žalovaný. Preto aj skutočnosti, ktoré v mailovej správe zo dňa 08.02.2011 uvádzala svedkyňa K., nemôžu zaväzovať žalovaného na uhradenie žalobcom uplatneného nároku. Bez ohľadu na skutočnosť, že svedkyňa v mailovej správe udala pre vyťažený kameň výšku odplaty, ktorá bola dohodnutá pre tzv. G. kameň (0,40 eur bez DPH za tonu), nebola svedkyňa K. oprávnená na takéto konanie a jej výpočty teda nezaväzujú žalovaného na úhradu ním vyťaženého kameňa. Z výpovede svedkyne nevyplýva, že by ju na toto poveril p. O. ako konateľ žalovaného, toto ani nebolo v jej kompetencii a mail od nej vyžadoval p. F.. Ani predmetný mail teda nie je dôkazom o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi odplatu za kameň ním vyťažený nad rámec dohodnutého nájomného.

Dôvodnosť svojho nároku žalobca vyvodzuje aj zo skutočnosti, že žalovaný neskôr ponúkal žalobcovi možnosť uzavrieť ďalší dodatok k nájomnej zmluve a dohodnúť odmenu aj za nevyťažený kameň (návrh Dodatku č. 2 je na čl. 153). Je nesporné, že k uzavretiu ďalšieho dodatku nedošlo. Záujem žalovaného neskôr platiť žalobcovi odmenu za ním vyťažený kameň však rovnako nezakladá jeho povinnosť platiť odmenu za kameň vyťažený v roku 2011, ktorú žalobca v tomto konaní požaduje.

Ani Záznam z rokovania z roku 2012 (čl. 209), na ktorý žalobca poukazuje, nie je dôkazom o povinnosti žalovaného platiť za kameň, ktorý vyťažil. Tento dôkaz žalovaný sponchybnil tým, že uviedol, že jeho obsah bol vopred pripravený, pričom ani osoby, ktoré sú na ňom uvedené ako prítomné, neboli prítomné všetky, čo žalobca v konaní nerozporoval. Žalobca podľa predmetného záznamu mal podľa bodu 3.3 predložiť žalobcovi „nový návrh na spôsob odplaty“, kde sa aj uvádza, že pôvodná výška odplaty bola dohodnutá na 0,40 eur bez DPH. Ide o záznam z 28.03.2012, ktorý žalovaný aj podpísal. Ku skutočnosti, prečo sa v tomto zázname kameň neoznačuje ako Fabišov, žalovaný uviedol, že si to pre odstup času nepamätá. K samotnému obsahu ohľadne návrhu na odplatu za kameň vo výške 0,20 eur bez DPH žalovaný uviedol, že táto sa týkala len vzťahu do budúcnosti. Zo záznamu z rokovania vopred pripraveného žalobcom nie je možné hodnoverným spôsobom preukázať, že došlo k platnému uzatvoreniu dohody, na základe ktorej by žalovaný bol povinný platiť žalobcovi odplatu za žalovaným ťažený kameň nad rámec dohodnutého nájomného.

Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že žalovaný v roku 2010 uhradil za ním dobytý kameň odplatu 0,40 eur bez DPH, túto odplatu dokonca žalobcovi uhradil a hoci žalovaný uvádza, že ju žalobca uplatnil nesprávne, túto si žalovaný nenárokoval vrátiť. Podľa faktúry č. OF110024 (čl. 23) sa však nejedná o odplatu za ťažbu nevyhradených nerastov, ale ide o jednorazové nájomné za rok 2010, ktoré však medzi zmluvnými stranami nebolo dohodnuté v takejto výške, keďže výška nájomného bola určená Nájomnou zmluvou č. 1/2009 a k jej zmene ohľadne výšky nájomného nedošlo. Ani tento nárok prezentovaný v žalobe žalobcom ako odplata, hoci z faktúry je zrejmé, že sa jedná o nájomné, nie je dôkazom o platne uzavretej dohode o odplate za dobývanie nevyhradených nerastov nad rámec dohodnutého nájomného. Žalovaný svoje konanie, keď nepožadoval vrátenie sumy, na ktorú podľa neho nemal žalobca nárok, odôvodnil tým, že doktor F. žalovanému napísal list, že ak túto faktúru nezaplatia, dajú im výpoveď. Uvedené potvrdzuje list od P. F. predložený v konaní ako listinný dôkaz (čl. 219). Žalovaný teda podľa jeho vyjadrenia pod nátlakom zaplatil viac, ako mal. Nie je ani predmetom tohto konania zisťovať, prečo si žalovaný neuplatnil nárok, o ktorom má za to, že ho uhradil nedôvodne.

Pre úplnosť súd uvádza, že v konaní bol predložený aj listinný dôkaz - Žiadosť zo dňa 16.01.2009 (čl. 293), z ktorého je zrejmé, že žalovaný už v januári roku 2009 žiadal o nájom výkonu práva poľovníctva, obhospodarovanie lesa a ťažbu kameňa, a to za navrhovanú sumu 66.388,- eur - 82.985,- eur ročne. Je teda nepochybné, že ešte pred uzatvorením samotnej nájomnej zmluvy mal záujem aj o ťažbu kameňa, pričom výška nájomného, ktorú žalovaný ponúkol, zahŕňala aj uvedenú ťažbu kameňa. Už vo výberovom konaní pre uzatvorením nájomnej zmluvy, žalovaný predložil projekt, ktorý zahŕňal aj ťažbu kameňa, čo potvrdil vo svojej výpovedi svedok B.. Aj z ďalších listinných dôkazov sú zrejmé vyjadrenia žalovaného, že k dohode o odplate za ním vyťažený kameň nedošlo, došlo len k dohode za G. kameň, pričom žalovaný nespochybňuje v dodatku č. 1 dohodnutý nárok na odplatu/ poplatky z právnych predpisov zákona č. 44/1988 Zb. a zákona č. 51/1988 Zb. (čl. 27 - vrátenie faktúry č. 20120024, čl. 210 - výzva na úpravu údajov - vyjadrenie, čl. 344 - predžalobná výzva, čl. 345 - opätovné vrátenie faktúry č. 20120024 - vyjadrenie). V uvedených listinách síce žalovaný uvádza tiež, že dodatkom č. 1 prijal všeobecný záväzok platiť odplatu a k dohode o výške odplaty nedošlo z viny žalobcu, toto vyjadrenie však právny zástupca žalovaného ozrejmil tak, že formuláciou v dodatku „prenajímateľovi vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov“ mali na mysli to, že nájomca je povinný prenajímateľovi platiť odplatu, ktorú by musel prenajímateľ platiť štátu, či banskému úradu podľa predpisov citovaných v dodatku, keďže v čase podpisu strany nemali vedomosť o tom, v akom rozsahu a v akej výške bude nutné platiť štátnym organizáciám poplatky za dobývanie nevyhradeného nerastu, preto túto povinnosť preniesli strany na nájomcu. Súd sa s týmto vyjadrením stotožnil, keďže korešponduje s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Žalovaný napokon v konaní ani nikdy nespochyboval, že by nebol povinný platiť odplatu v zmysle právnych predpisov zákona č. 44/1988 Zb. a zákona č. 51/1988 Zb..

Po dôkladnom posúdení Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 súd dospel k záveru, že v zmysle Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 by žalobca ako prenajímateľ mal právo na odplatu podľa predpisov - zákon č. 44/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a zákon č. 51/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, avšak uvedené predpisy neupravujú žiadnu odplatu, preto ani v zmysle tohto dojednania nebol žalovaný povinný žalobcovi platiť ním uplatnenú odmenu. Nárok žalobcu v zmysle týchto právnych predpisov nebol v konaní sporný. Ak aj z uvedených zákonov nárok na odplatu nevyplýva, nemôže to mať za následok neplatnosť takejto dohody, keďže Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 bol uzatvorený na základe obojstranného záujmu zmluvných strán a ich súhlasne prejavenej vôle.

Žalobca sa vo vyjadrení zo dňa 09.01.2018 (čl. 327) na stranách 5 - 7 ďalej bránil tým, že dohodu strán o ťažbe kameňa, ktorá je obsahom Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, nemožno považovať za súčasť Nájomnej zmluvy č. 1/2009 a odplatu za ťažbu kameňa za súčasť nájomného. Teda podľa žalobcu takýto záväzkový vzťah nemôže byť podriadený pod režim nájmu, nakoľko by to odporovalo účelu nájmu, ktorým je prenechanie užívania majetkovej podstaty, ktorej zásadnou vlastnosťou je jej nespotrebitelnosť. Predmet nájmu sa podľa žalobcu môže opotrebovať, no nikdy nie je spotrebovať, čo v prípade lomu znamená, že ložisko kameňa nie je plodonosnou vecou a ťažbou sa spotrebuje. Súd sa s takýmto argumentom žalobcu nestotožnil, nakoľko predmetom nájmu sú nehnuteľnosti špecifikované v čl. I bod 1 Nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.06.2009. V tomto článku uvedené nehnuteľnosti prenechal žalobca žalovanému na dočasné užívanie - nájom, pričom v čl. II uvedenej zmluvy bol dohodnutý účel užívania predmetu nájmu, ktorý bol rozšírený Dodatkom č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 o ťažbu nevyhradených nerastov. Samotná ťažba nevyhradených nerastov, ani ložisko kameňa, teda nie sú predmetom nájmu, ale jeho predmetom sú nehnuteľnosti, ktoré sa ich užívaním nespotrebojú. Možnosť brať plody a úžitky z predmetu nájmu Občiansky zákonník umožňuje.

67/ V neposlednom rade boli v konaní predložené listinné dôkazy, ktoré dopĺňajú rámec vykonaného dokazovania a z ktorých rovnako vyplýva, že žalovaný nebol povinný žalobcovi platiť za kameň vyťažený žalovaným inú sumu (odplatu) nad rámec nájomného dohodnutého v Nájomnej zmluve č. 1/2009. Ide o rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/10/2015 - 224 zo dňa 30.01.2015, Generálnej prokuratúry SR č. k. IV Pz 329/15/1000 - 11 zo dňa 26.02.2016 a Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394 zo dňa 27.07.2017. Žalobca v konaní tieto dôkazy namietal, nakoľko záväzný pre súd je výrok, nie odôvodnenie rozhodnutia a otázka odplatnosti kameňa ťaženého žalovaným bola v uvedených konaniach riešená len ako prejudiciálna otázka. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že si v konaní sp. zn. 20Cb/43/2013 vykonal vlastné rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia dôvodnosti nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní a rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a Generálnej prokuratúry SR len podporné doplnili skutočnosti zistené súdom z iných vykonaných dôkazov.

V rozhodnutí Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/10/2015 - 224 zo dňa 30.01.2015 sa o. i. uvádza na strane 6 (čl. 174), že ustanovenie článku 5 dodatku žiadny spôsobom nezmenilo ustanovenie článku IV. nájomnej zmluvy, v ktorej si účastníci dohodli nájomné za užívanie nehnuteľnosti vo výške 83.000,-eur bez DPH ročne. Navrhovateľka (Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza) nepreukázala v priebehu konania svoje tvrdenie, že sa s odporkyňou (IMA INVEST, s.r.o.) v bode 5 dodatku č. 1 dohodla na odplate 0,40 eura za tonu bez DPH.

V rozhodnutí Generálnej prokuratúry SR č. k. IV Pz 329/15/1000 - 11 zo dňa 26.02.2016 sa na stranách 6 a 7 (čl. 178 zozadu a čl. 179) o. i. uvádza, že neboli v konaní produkované dôkazy, z ktorých by bolo jednoznačne preukázané, či medzi stranami došlo k vzájomnej dohode (ústnej) o výške odplaty za 1 tonu vyťaženého alebo odpredaného nerastu. Jediná odplata nad rámec nájomného podľa nájomnej zmluvy, bola odplata za kameň, ktorý už bol vyťažený v minulosti a nachádzal sa na haldách (ide o tzv. Fabišov kameň). Za iný kameň, ktorý sa mal v budúcnosti dobývať na pozemkoch, ktoré sú súčasťou nájomnej zmluvy, osobitná odplata dohodnutá nebola, bola totiž zahrnutá v nájomnom. Rovnako tak je potrebné zopakovať, že tieto skutočnosti (a síce, že jediná dohoda o cene za kameň sa týkala výlučne G. kameňa) okrem obvineného (D. O.) potvrdili aj svedok K.. F. B., X..., ako aj svedok Ing. P. Q.. Jedinou osobou, ktorá tvrdí niečo iné, je zástupca I. diecézy F. Q. F..

Z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394 zo dňa 27.07.2017 z odseku 10 odôvodnenia (čl. 266) o. i. vyplýva, že účastníci uzatvorili Dodatok č. 1 nájomnej zmluvy, kde bol rozšírený účel nájmu o dobývanie nevyhradených nerastov. Zákon neurčuje, že pri rozšírení účelu nájmu sa má zvyšovať aj cena nájmu; dodatok tak bol uzavretý v súlade s § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe dokazovania súd urobil záver, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená dohoda o platbe za vyťažený kameň. E-mail, na ktorý poukazoval žalobca, nebol písaný žalovaným, ale len

zamestnankyňou bez oprávnenia konať za žalovaného. Dôkazy uvádzané žalobcom, napr. rozklad ceny, záznam č. 1/2012 z rokovania zmluvných strán, potvrdzovali len to, že išlo o jednanie ohľadne tzv. Fabišovho kameňa. Množstvo vyťaženého kameňa teda nemalo vplyv na dojednanú výšku nájomného. Zo zmluvných dojednaní účastníkov nevyplýva povinnosť informovať žalobcu o množstve vyťaženého kameňa a nebola uzavretá dohoda o ďalšej odplate za vyťažený kameň okrem ceny nájmu z nájomnej zmluvy zo dňa 01.06.2009.

68/ Súd sa ďalej zaoberal tvrdením žalobcu, že by žalobca mal eventuálne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda sa súd zaoberal aj tým, či nie je možné z právneho hľadiska posúdiť danú vec ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd v tomto smere dospel k záveru, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného na úkor žalobcu. Zákon v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka, na ktorý poukazuje aj právny zástupca žalobcu, uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, pričom nedošlo k naplneniu ani jednej z foriem bezdôvodného obohatenia, keďže ako vyplýva z vykonaného dokazovania, súd konštatoval platnosť Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 zo dňa 27.07.2009, teda sa plnilo na základe zmluvy, pričom za plnenie, ktoré žalovaný získal (dobývanie nevyhradeného kameňa), žalovanému prináležalo protiplnenie, ktorým bolo v danom prípade nájomné dohodnuté v Nájomnej zmluve č. 1/2009 bez ohľadu na množstvo vyťaženého kameňa a odplata v zmysle právnych predpisov zákona č. 44/1988 Zb. a zákona č. 51/1988 Zb.. Je teda zrejmé, že žalovaný sa neobohatil bezdôvodne na úkor žalobcu.

Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 1 konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 2 konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Bezdôvodné obohatenie je teda zamerané len na to, aby sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané.

V odseku 1 je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Vydanie bezdôvodného obohatenia inému prichádza do úvahy len výnimočne, a to len vtedy, keď toho, na úkor koho bol získaný, nemožno zistiť (pozri § 456).

Ustanovenie odseku 2 vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie. Zákon v tomto ustanovení uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia (piata je obsiahnutá v § 454), a to:

1. Majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli, alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. V takomto prípade však treba preskúmať, či nedošlo ku konkludentnému uzavretiu zmluvy, ak druhý účastník plnenie akceptoval a poskytol protiplnenie. Takýto postup je možný len vtedy, keď zmluvu možno uzavrieť v akejkolvek forme.

2. Majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy. Kedy je zmluva neplatná, treba posudzovať jednak podľa všeobecných ustanovení o zmluvách (§ 43 a nasl.), jednak podľa ustanovení upravujúcich ten typ zmluvy, o ktorý v danom prípade ide. V prípade atypickej zmluvy musia byť splnené podmienky ustanovené v § 51. Právny úkon, resp. zmluva môže byť neplatná z dôvodov obsahových (§ 39) alebo z dôvodov formálnych (§ 40), ale aj z iných dôvodov (napr. podľa § 37 a 38).

3. Majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napríklad splnením rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2), odstúpením od zmluvy (§ 48) alebo zrušením zmluvy (napr. podľa § 740).

4. Majetkový prospech bol získaný z nestatočných zdrojov. Sem treba zahrnúť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný v danom prípade nezískal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, ani plnením z neplatného právneho úkonu, ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a rovnako sa nejedná ani o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Na základe uvedených skutočností sa súd nestotožnil ani s takýmto právnym zdôvodnením nároku žalobcu a nemohol preto vyhovieť žalobe žalobcu ani z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

69/ Súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania, a to návrh žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka Ing. P. Q. a návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania Znaleckým posudkom č. X/XXXX vypracovaným znalcom RNDr. A. A. z odboru ťažba, odvetvie geológia a ložisková geológia.

Návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znalca RNDr. A. A. z odboru ťažba, odvetvie geológia a ložisková geológia súd zamietol z dôvodu, že by vykonanie tohto dôkazu bolo nadbytočné, keďže podľa súdu predmetný znalecký posudok neodpovedá na relevantné otázky pre prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom nie je zistiť obvyklú cenu ťaženého kameňa na prenajatých pozemkoch a zistenie obvyklej ceny ťaženého kameňa nie je pre účely meritórneho rozhodnutia potrebné. Keďže súd dospel k záveru, že sa v danom prípade nejedná ani o nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, zisťovanie obvyklej ceny ťaženého kameňa na prenajatých pozemkoch je bezpredmetné.

Vo vzťahu k návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Ing. Q. dospel súd k záveru, že jeho vykonanie by bolo nadbytočné a nehospodárne. Súd má za to, že výsluchom navrhnutého svedka Q. nie je možné vyvrátiť skutočnosti zistené ostatnými vykonanými dôkazmi. Q. Q. bol riaditeľom spoločnosti M. a pri rokovaní s pánmi B., F. a O. nevystupoval ani za jednu zo zmluvných strán Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009. Z uvedeného dôvodu preto súd posúdil opätovne dôvodnosť potreby jeho výsluchu, pričom vzhľadom na jeho postavenie pri rokovaní v júli 2009 tento nebol v pozícii, že by mohol uzatvárať zmluvy za žalovaného. Preto súd zamietol návrh žalobcu na jeho výsluch. Je bez právneho významu, akú odmenu navrhol žalobcovi Ing. Q. vo vzťahu k záujmu spoločnosti M. o ťažbu kameňa, a rovnako tak je bez právneho významu či M. ponúkala žalobcovi odmenu len za tzv. G. kameň, alebo aj za nevyťažený kameň. Otázka dohody o odmene medzi stranami sporu je v súčasnosti vyriešená ostatnými vykonanými dôkazmi. Napokon aj v prípade, že by svedok Q. tvrdil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dohodu o odmene za vyťažený aj nevyťažený kameň, v konaní boli vykonané dôkazy, z ktorých súd bezpečne zistil, že takáto dohoda medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená nikdy nebola a na danom rokovaní nebol zo strany žiadnen štatutár oprávnený konať za žalobcu a v jeho mene uzatvárať takúto dohodu.

Ďalej súd zamietol návrh žalobcu na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov F. H. a X. V. (na pojednávaní dňa 05.05.2017), ktorých vykonanie ponechal žalobca na zvážení súdu. V danom prípade p. H. mal vedomosti o tom, či sa kameň ťažil a p. V. v čase vzniku zmluvných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným ešte so žalobcom nespolupracoval, ale so žalobcom začal spolupracovať až v roku 2012 potom, čo žalobca žalovanému vypovedal nájomnú zmluvu. Výsluch uvedených svedkov by tak bol nadbytočný a nehospodárny a ich výsluchmi by sa nedali zistiť skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej.

Zároveň súd nevykonal dôkaz pripojením spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013, ktorý navrhol pripojiť a oboznámiť z neho časť listín a výpovedí strán a svedkov žalovaný, a to z dôvodu, že medzičasom bolo v predmetnom konaní rozhodnuté vo veci samej rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 25C/233/2013 - 1293 zo dňa 03.12.2015, proti ktorému podal odvolanie žalobca. O odvolaní žalobcu rovnako už bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/124/2016 - 1394 zo dňa 27.07.2017. Viaceré listiny z uvedeného spisu napokon v tomto konaní boli aj predložené a tieto súd oboznámil ako listinné dôkazy. Pripojenie a oboznamovanie celého spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/233/2013 by tak bolo nadbytočné a nehospodárne.

70/ Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť a túto zamietol (s výnimkou časti, v ktorej súd konanie zastavil). Žalobca svoj nárok na zaplatenie odplaty za kameň vyťažený žalovaným v roku 2011 v konaní nepreukázal, pričom z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že právo dobývať nevyhradené nerasty žalovanému vyplýva z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, ktorou sa rozšíril účel nájmu bez zmeny výšky nájomného. Zároveň neboli zistené skutočnosti, z ktorých by bolo možné nárok žalobcu priznať z titulu bezdôvodného obohatenia. Ani existencia údajnej ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov sa v konaní nepreukázala a rokovania, na ktorom malo prísť k jej uzavretiu, sa napokon nezúčastnil ani jeden zo štatutárov žalobcu oprávnený na uzavretie takejto dohody. Prítomnosť zamestnanca žalobcu, svedka F.a, nemá právne následky, keďže ako vyplýva z výpovede svedka Q. (jedného z vtedajších štatutárov), svedok Ďungel bol oprávnený iba jednať v tejto veci, nie konať za žalobcu. Ani z rokovaní, na ktorých bol prítomný zamestnanec žalobcu, svedok B., nebolo preukázané uzatvorenie ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov, pričom sám svedok B. v konaní uviedol, že nebola uzatvorená žiadna dohoda, ani ústna, ani písomná, ktorá by žalobcu oprávňovala na uplatňovanie si odmeny za ťažbu nevyhradených nerastov. Ako svedok B. uviedol, jediná dohoda nad rámec dohodnutého nájomného sa týkala iba tzv. G. kameňa. Ťažba nevyhradeného nerastu teda bola súčasťou užívania prenajatých nehnuteľností a jej cena bola zahrnutá v cene dohodnutého nájomného. I. v konaní nepreukázal, že

zmluvné strany mali vôľu rozšíriť účel nájmu za odplatu, naopak, v cene nájomného bola zahrnutá i ťažba nevyhradeného nerastu, čo je zrejmé z vykonaného dokazovania.

Keďže nárok žalobcu na odplatu za ťažbu nevyhradených nerastov nevyplýva žalobcovi z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, zároveň nebola preukázaná existencia ústnej dohody, ktorá by žalobcu na takýto nárok oprávňovala a rovnako tak sa nejedná ani o bezdôvodné obohatenie, súd žalobu žalobcu v celom jej rozsahu zamietol (s výnimkou tej časti, v ktorej konanie zastavil).

71/ Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72/ Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73/ Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74/ Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75/ O nároku na náhradu trov konania súd vo vzťahu k žalobe rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď určil, že žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 100%.

76/ Po právoplatnosti konečného rozhodnutia bude vec predložená vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý vydá osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania, pričom ohľadom nároku bude vychádzať z právoplatného rozhodnutia sudcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak si povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, môže sa oprávnený domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.